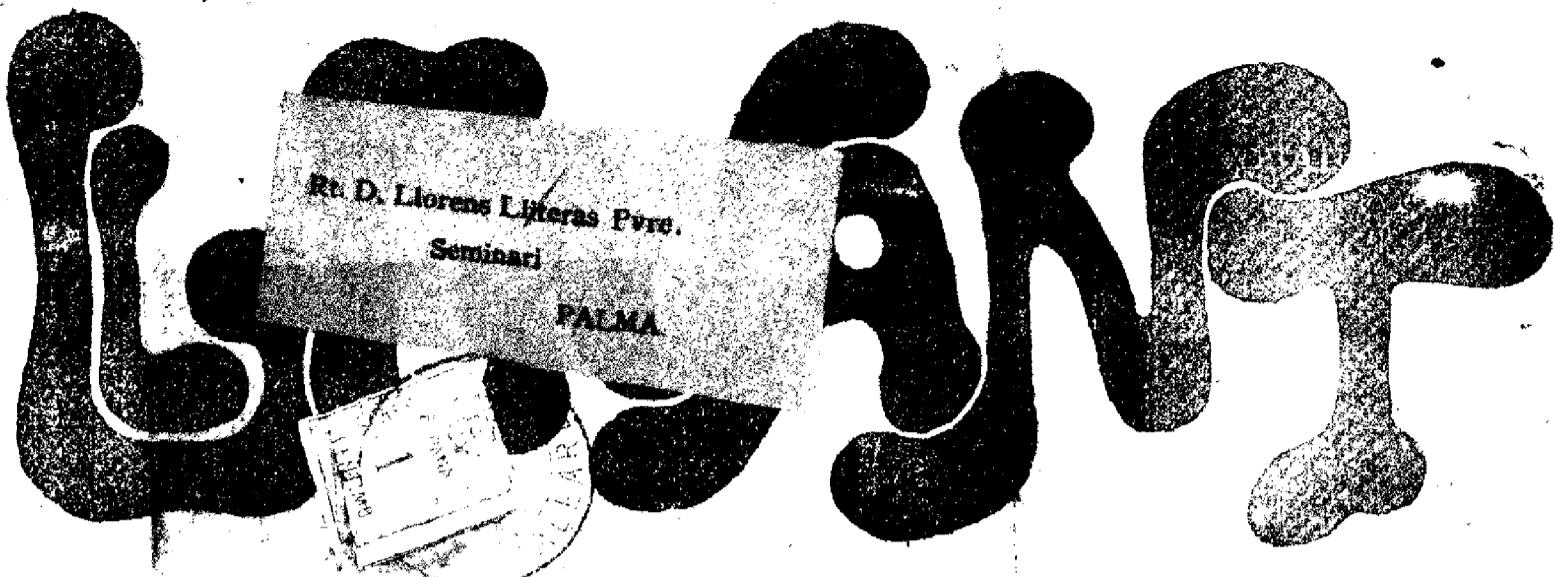

PREUS

Artá Un trimestre	1'75 ps.
A Fora. id.	2'00
Amèrica Id.	2'50
Frància Id.	3'00

Número solt: 15 cts

Redacció i administració
Quatre Cantons, 3
ARTA (Mallorca)

SETMANARI CATÓLIC MALLORQUI

Visions de Mallorca

Campanet no és poble de mar; però el veiem llunyà i lluent dins la corba falcada que va des del Puig de la Victòria, d'Alcudia fins al Bec de Ferrutx i les muntanyes d'Artá. No en sentiu la flonja polifonia, en dia que el mar és suau i blau com un camp de lli florit; però el vent ens en duu la ronquera i el gust picant de la sal, en dia que s'inquieta i s'avolota, i sobre les platges d'Aucanada afua els blancs cavalls que hi deixen les verdes crins en forma d'algues serpentes.

Campanet tampoc és poble de muntanya; però al seu de rerra, esculturatsen pedra viva, els puigs de Massanella i de Tomich erissen devall el cel, la llur espinada àrdua. I a cada horabaixa, quan totes les coses s'enfosquen de la nit pròxima, aquestes dues grans muntanyes tutelars s'angelisen i es tornen ingràvides i pugen a fondre's dins la blavura fraterna del cel. I hi han nits que els estels pàl·lids devallen a fer místiques processons pel tall viu de les carenes. A les vistes de la mar i a mitjan camí de les muntanyes, aquest poble meu que té el nom sonor com un picarol, ha romàs assegut damunt d'un turonell, i no té prou ulls per contemplar la bella vista.

Per bona sort, el turisme el descoueix. Els qui van a Pollensa el deixen amb una illa disiplinant, entre la branca da pomposa dels seus garroves,

rals, entre la cabellera dels seus pins ara escassos, entre els quals un mulí fariner fa biancar la inflada vela. Els qui van a Lluch, el deixen encs la fulosa ufana dels fíginals, amb ses vivendes de color de patortat, entremig de la plata dels olivars tranquil·ls.

De les aigües opalines de la badia d'Alcúdia veim sortir cada dia el sol gloriós i remull. la primera cosa que fa el sol en eixir de les ones pàl·lides an aquella hora angèlica del matí en que els mariners diuen que la *mar fa aub*, ço que vol dir que la mar es terna blanca, és posar dalt del campanar de Campanet una rosa encarnada. Aquella rosa floreix un minut i després es fa invisible, dins la daurada clator creixent. La derrera cosa que fa el sol en anar-s'en a colgar darrera les penyes altes, és encendre a la nostra espatla magnífiques conflagracions de núvols, esimeres ciutats roents, ciutadelles de flama fantàstica, navilis arborats i pomposos que van, ningú sap aou, amb veles de púrpura, cavalls amb crineries ignees, com els cavalls de l'Apocalipsi. I adessara,

en dies que el cel deu fer la festa major, el sol cala fœ a una magnificència tal de torres i de murs, de banderes i de draparies, de quimeres mitològiques i de bésties somniades, de cavalleries i d'infanteries tenyides d'or i de sang, que els pobles de l'altra banda

de l'Illa que sobre la serra de ponent veuen l'espectacle grandios de la pira i la rutilant combustió, en diuen la *Ciutat de troies*. quan tota aquesta glòria s'apaga i s'evaneix aquesta transfiguració, tota la contrada s'ombla d'una cendra fina, com la cendra blanca que fa en cremar, la fulla d'olivera. I amb la cendra fina, v'ha pau. I el caliu dels estels, es-mortuit, en les profundes blavors cineràrees. Tastar la calma d'aquesta hora és qualque cosa de diví. Es boure un glop d'eternitat.

Assaborint l' hora tranquila he reposat en el coster; cada contrada té sa vila i cada vila son cloquer.

Ja l'Angelus vespertí s'en és tornat an el cel amb els ulls clucs i amb la volta cansada. Mes, entorn dels cloquers encara dura la vibració que hi deixà en espolsar-hi tres vegades les seves ales d'or. I en les branques immòviles encara hei dura l'extasi que hi deixà en tocar-les amb la seva vesta flúida.

Si aquest poble tingüés història, ara les ombres de la història s'en vindrien envolupades dins les ombres de la nit creixent. Si no tenim història, emperò en sentim l'olor i n'experimentam el poderós prestigi.

Allò que al fons comença de negrejar son les muntanyes artanenques. En les entranyes d'aquelles roques fou que Melisgeni, el cantor errant, va deixar hi sa lira oblidada quan Nuredduna, el geni de la tribu autóctona, la verge blanca com la lluna i de cabells negres com

la fosca, salvà el cantor de Grècia que havia d'esser immolat al Déu sanguinari. I pastades sou amb cendra romana aquestes terres que ara llaura el pagés pollensi o aleudienc, que ha sentit aquella inefable terror —terror que en diríem pànic— que Virgili vaticinà.

I dònes, un temps vindrà que per faquestes contrades el pagés qu'amb torta arada llaura els seus camps tombat sobre la terra menjades de rovell i escabetxos; ferà sonar els buids amb el seu càvec, i en les tombes obertes per s'arada s'admirarà de les enormes osses.

Llorens RIBER

Campanet 20 d'agost.

La industria sedera

Continuación

Por fortuna, vamos, aunque tarde, reconociendo nuestro error; nuestros gobiernos se ocupan seriamente en proteger la industria y favorecer su desarrollo, y de diversos puntos de España recibimos a diario a gran número de consultas piadosas instrucciones y elementos encaminados a reconstituir nuestra antigua riqueza sedera.

Y nuestro culto monarca, demostrando una vez más cuanto se interesa por los problemas nacionales, y reconociendo la utilidad que ha de reportar a nuestra patria el resurgir de nuestra perdida riqueza, dispuso esta primavera se hiciese una crianza en el real patrimonio de El Pardo interviniendo él directamente en todas las operaciones de la industria. Y

yo mismo, he visto, emocionando, proyectado en el lienzo cinematográfico, como nuestro rey sericícola y su augustó hijo, su alteza real el príncipe de Asturias, desemboaban con sus propias manos capullos de seda. Y no acierto a explicar la inmensa emoción que me produjo la contemplación de tal espectáculo las más altas personalidades de la nación, las de más noble alcurnia, realizaban las mismas operaciones que ante la secular barraca huertana efectúan la moza juncal, el zagal alegre y el respectable anciano.

Afortunadamente para nuestra nación, va desapareciendo la errónea creencia de que la crianza del gusano de seda sólo era factible en el templado clima de nuestra zona meridional.

Siempre hemos considerado de gran importancia esta cuestión, y a ella hemos dedicado preferente atención y actividad, siendo uno de nuestros primeros trabajos la instalación y funcionamiento de escuelas prácticas de sericultura y en los silios más fríos de España, tales como Burgos y Soria entre otros varios. En todos ellos se cosecharon abundantes y magníficos capullos de seda, de propiedades textiles muy superiores a las de los que se obtienen en Murcia, y en nada inferiores a los de Cevennes (Francia) y Milán (Italia), reputados como los mejores del mundo.

Aún siéndonos doloroso el confesarlo por tratarse de una nación que comenzó a criar gusanos de seda varios siglos después de España, debemos tomar ejemplo de Italia, ya que figura a la cabeza del progreso sericícola, y poner de manifiesto que en ella se cria el gusano de seda en toda la nación; de los 50 millones de kilogramos de capullos que se cosechan en el año el 76 por ciento se obtienen en la zona septentrional, en lo más frío; un 18 por ciento en la zona central y un 6 por ciento en la meridional, no obstante influir en favor de estas dos últimas zonas la bondad del clima.

A nuestros agricultores propietarios nos dirigimos principalmente. Su mayor cultura los hace saber que la industria sedera es factible en nuestras más irías provincias y a la más remuneradora de todas las industrias rurales. Por su mayor conciencia, por propia conveniencia, por humanidad y por patriotismo, están obligados a efectuar plantaciones de moreras; comunicar a sus colonos, obreros y familias pobres de la conveniencia de cuidar las moreras y criar gusanos; darles todos los elementos necesarios (incluso moreras o su hoja) para que ellos hagan crianzas en sus domicilios ayudados por sus familias; recogerles las cosechas de capullos y venderlas en el mercado más ventajoso, partiendo después con ellos, a medias, los productos.

He subrayado a propósito las anteriores palabras porque son de máxima importancia; en nuestra larga vida se

déra he visto muchos casos de gran entusiasmo y excelentes resultados en las primeras crianzas implantadas por nosotros en donde la industria era desconocida, las que acabaron por fracasar así que imperó el egoísmo en el propietario, cuando obsesionado éste por las cifras que señalamos en nuestros folletos divulgadores, demostrativos de que los gusanos de una onza de sarmiento pueden producir docenas pesetas de beneficio, un 115 por ciento de ganancia en menos de dos meses de trabajo, se obstinó en criar por su cuenta muchas onzas de semillas, muchos gusanos, sin tener en cuenta nuestra advertencia de que esta industria es exclusivamente rural doméstica, y que su principal elemento es la mano de obra, desilusionando el elemento obrero, que sólo veía aumento de trabajo sobre sus habituales faenas agrícolas sin ningún beneficio, y convirtiéndolo en el principal enemigo, causante material del fracaso de la industria.

Sistématicamente opuesto a toda innovación, muy aferrado a la ciega rutina, es el elemento obrero agricultor; pero haciéndole participar, a mediados, en las ganancias, se imprenderá a regañadientes al principio y con afán después, (1) Altamente simpático, atrae inspira gran cariño y para convencerse de ello basta con visitar la huerta de Murcia en el periodo álgido de la vida del gusano, en cuya época su población rural vive en estado febril; sólo habla de gusanos, casi no duerme ni tiene hora fija para comer, ceda su casa a los gusanos y vive bajo los árboles.

Por este gran cariño a los gusanos, permitámonos denominar a Murcia la Covadonga sericícola. Ojalá tengamos en España otro caso de reconquista, sericícola esta vez, así como la iniciada por D. Pelayo hizo explosión en el Norte corriendo hacia el Sur, siguiendo las arterias de nuestros caudalosos ríos, lleve la de ahora corriente inversa y, en plazo brevísimo, se unan la covadonga murciana y la asturiana por medio de un inmenso mantel de moreras.

(*) En el cohó.

(1) Pues el gusano de seda parece como si tuviera Imán.

Continuará

El casal dels pobres

La benemerita Associació d'Obreres de St Josep, sem-premirant fixament als elevats, fins que se proposà son fundador i aixamplant al seu horitzó tot lo qu'aquest si li permet, segueix la construcció del casal aont les obreres hi

han de laborar amb més eficàcia a favor dels pobrets de la nostra vila i per floriment de la Institució.

La construcció casi se pot dir qu'arriba al seu final; l'idea del seu Director és que pugui quedar llieta a derreries de Septembre; solemnitzant la seua bendició e inauguració amb una festa solemne i una tarda literària musical tant o més brillant que les que anyalment en el mateix mes sol celebrar.

Aqueixa tarda tendrà lloc, si Deu ho vol, dins l'espaisa sala del primer pis que amb tal acte s'estrenarà. Es aquesta una sala de grans dimensions 16 per 8 en la qual hei cabrà molta més gent que la que exchia en la sala-escola dels P. P. Frareiscans que fins ara s'ha utilitzada per les demés festes. Té grans obertures en les dues parets oposades per les quals entra aire i llum en abundància; té també una represa de 4 metres per 8 a la qual s'hi puja amb dos escalons que servirà per la presidència i pels actor si que pot, si hei importa, fer el servei d'espectacle en les representacions de petites pessses escéniques.

La planta baixa, ademés del vestíbul, quart receptor, i habitacions destinades a la família gordiana del casal, conté una sala capás i ben ventilada, destinada a escola. En ella s'hi donarán les classes generals del Col·legi de St Josep, avui ja en funcions, escoles dominicals per associades pobres, i altres classes especials. Sabut és que les candidats que se recauden, producte de les classes del citat col·legi que dirigeix D. Margalida Estelrich, grau protectora de l'Institució, son donades per les obres del casal. Té, ademés un corral si no de grans dimensions, capás al manco per contenir totes les dependències útils i necessàries a tota casa, i lloc per un pati, ventilador de la casa. La fatxada, senzilla i elegant, dona al edifici un aire de misticisme que bé escau al caràcter de l'Institució que en ella ha de funcionar.

Ara vertaderament tendrà l'Associació d'obreres de St. Josep la casa que precisava. Hei podrà haver qui desconeguent l'omplitud dels fins que persegueix, miri amb certa prevenció, que una associació

benèfica posseeix un casal tan important. S'ha de pensar en primer lloc que tot el seu valor ha sortit de donatius i captes especials, sense que per això s'haja posat més als fondos de l'associació destinats als pobres. I tot se deu a la constància, a la dignitat i santa tossaduria d'un home, d'un benemerit franciscà, que no ha reparat en pareixe importú, arbitrant medis, subvenint recursos i demanant llimosnes per dur a cap una obra de tanta trascendència per l'associació i de glòria per la nostra vila. Ell és estat l'anima de l'obra, a la seva activitat i constància se deu haverse poguda dur ja cap aquesta i sols Deu i ell saben els trencadars que li costa.

Més, l'obra quedará acabada però no el pagament de la mateixa. Tothom pot veure que les petites llimosnes obtenudes no poden esser suficients per una contrucció tant important i el sobre que va destinada a fins benèfics e instructius per la nostra vila han de mouremos a tots a cooperar amb un petit esforç més de cada un perque se saldi aviat el gast fet en ella. Molts de pocs fan un molt. Posam hi cada un lo que poguem i Deu proveirà lo de més.

A. F.

De Son Servera

Diumenge se va celebrar amb gran solemnitat la festa de S Agustí. El matí a les 8 la banda de música sortí pels carrers cantant per la festa. A les 10 Missa major a la qual hei assistí l'Ajuntament. A les 3, del capvespre grans corregudes en el Cos i a les 5 corregudes de cintes per bicicletes; la banda de música tocà escutides pessses que eren molt l'atenció de la gent. En aquest dia totes les famílies serverines de fora vengueren a passar les festes amb les seves famílies.

El dia 21 a les 4 hi hagué carrerès de bicicletes a la carretera de Son Claren. Se da el sús en el Pont d'en Calet fins a la Central elèctrica, anar i tornar. Els premiats primers de la parada dels esterns varien essent: 1º el de Son Poca-faria, 2n. en Jaume d'Artá i el terç en Miquel Cuat ilots de Servera.

A la segona carrer a foren el 1 en Juan Paciencia, 2n en Oni Cuera i el 3 en Pere Xerubinet.

Varen esser vint nes carreres que daren molt de guanyat. Molts anys.

Corresponsal

De Municipi

La Comissió Permanent del Ajuntament en la sessió de diumenge passat va acordar:

Aprovar un conte de 650 pts. destinat a pagar el fluid elèctric extraordinari, la subvenció a la banda de Serra i an els xarreiers de les festes de Son Salvador.

Posar un griló de pas devora l'abauador del carrer de Son Servera.

Fér arretclar per administració la cisterna del corder de la Guardia Civil.

RELLIGIOSES

PARROQUIA

Demà se celebrarà la Comunió general dels associats al Apostolat de l'Oració.

DE CA NOSTRA

METEOROLOGIA

El temps no va d'aigo. Moits d'anys en la darrera quinzena d'agost fa una savoreta. En guany, si bé ha plogut a altres pobles, al terme d'Artá no ha arribat i la terra està aixuta ferm. Calor encara en fa bastanta.

ESTAT SANITARI

Si bé de malalts no n'hi ha molts, però deves el cos hei ha haguts alguns casos de parafus o sia *ses febres*. Des de que se feu condemnar es *pou d'Avall*, les febres qu'eren abans un assot pel nostre poble havien desaparegudes casi del tot, però hi ha encara adésia- ra alguns cassos aïllats a conseqüència de beure algunes famílies d'aquell barri, aigo d'un pou d'una casa particular, el qual pot tenir filtracions de l'aigua d'aigues brutes de la vila.

MORTA

Va sorprende a tot el veïnat- dari la inesperada mort de na Catalina Rotcheta, esposa d'en Jaume Guixó de s'agenci, del Cos, dona jove i robustíssima que pareixia res l'havia de tobar. Aqafà les febres i fou cosa de pocs dies. Extremun- cià dissapte a vespre i el diumenge demà entregà l'ànima a Deu. Qu'ell doni a sa família especialment a son espòs mare i germans el consol necessari per suportar tal pèrdua i molts anys de vida per pregat per ell.

MALALTS

De la mateixa malaltia estava també gravíssim un atlet de deu anys únic fill de la difunta, però va millorant.

També se troba convalescent de la mateixa malaltia una fadrina fia d'en Pere Llissa.

ALTRES MALALTS

Diumenge horabaixa sufri un ataque d'embòlia a Cala- rratjada D. Rafel Juan (a) Se- nyó Escolà, el qual fou trans- portat a la vila i desd'allavores ha millorat moltíssim.

— També se troba molt malalta la madona Francisca Fortesa (a) Jusepeta esposa de l'Amo'n Gabriel Fuster (a) Asdoro. Fa temps que està malalta, però últimament s'ha agravada fins al punt d'haverla viatçada el dijous a vespre. Deu li ajadi per la part que més convengui.

EXTRENUNCIADA

Ha rebut aquest sagrament per son estat de gravedat ma- dò Mossa del carrer de St Fran- cesc. Deu li ejudi.

DESGRACIA

Mestre Juan Garameu ferrer del carrer de Pedra Plana tava enfilat espolsant un ametller i tengué la desgràcia de caure cedant-se un bras i omplintse de cops; hagué d'esser traslladat amb un carro a la vila. Deu li do pronte millo- ransa.

ACLARACIO

La darrera noticia de la Crò- nica del número passat dona lloc a confusió per haver deixat el caixista la paraula «mare po- lítica»; se tracta de la madona Aina Brunet, sogra de mestre Josep Claper del carrer de Na Batlesa la qual morí després de molt llarga malaltia. (A. c. s.)

AUTORISACIO

S'ha rebut ofici de la Questura d'obres públiques de Palma au- torisant la continuació de la cla- vaguera pública.

ESTUDI D'AIGOS

Com se sap està fent l'estudi de la conducció d'aigues a la nostre vila l'estudiós geòleg D. Bartomeu Darder, catedràtic de Tarragona el qual ha passat entre noltros alguns dies d'aquesta setmana.

OBSEQUI

Hem rebut un exemplar del follet «Informe Semestral de la Junta Directiva del Centro Balear de l'Havana», pel qual se veu l'estat floreixent d'aquella entitat. Agraim l'obsequi.

ARTANENCS A FORA

Amb motiu del nou destí ha cessat en el càrrec de Goyerna- dor Militar del Cap Euderrocàt el nostre amic i paisà D. Vicens Sureda Alzamora (a) Peix, Ca- pità d'Infanteria, el qual s'ha reintegrat en el funcionament de l'Escola Pàtria.

La Gaceta del 30 d'Agost pu- blica una R. O. anomenant Ofi- cial de l'Escola de Comerç de Palma a D. Rafel Gelabert Estarelles (a) Jaumi, fill de pares artanencs. Enhonorabona.

SECCIO AMENA I HUMORISTICA

ENDEVINAYES

Som nascut a fora
molt apreciat
al vení a Mallorca
hei entr' d'amugat.
Jo, no som bo per menja
ni hu som per beure tampoc:
només servec per fe foc;
i aquell que me cre marà
de mí el fum sols ne tendrà.

Zito.

**
2a.—Atlot que fas de porqué
ja desde molts anys ençà
no t'es seguit repará
nn arbre qu'al camp hi ha
qui a puig o a comellà seu
ell fues de ses rels tren
i pe sa soca no'n té?

— En que ne siga porqué
i sols vegi terra i cel
heu he reparat molt bè;
ell llevó a ses branques té
i fa fruta pe sa rel.

FUGA

Q. nt m. a p.r. v. m.r.
u. l m.n m. v. d.x
n. t.m.b. v.n d.r.m.
... n r.s.r. p.r r.s.

S. l'.g. qu. t.l. m.r
n.'s s.l.s p.r r.g. n. fl.r
t.m.p.c D.. t. l. s.. e.r
p.r d.m.s .. n .st.m.r

SEMBLANCES

1a.—Amb a qué s'assembla
lamar an es puig d'en Fe-
rrutx?

2a.—I un colom a una font?

3a.—Amb a que s'assembla
una escala de cuir figues a un
homo?

Qui'n és aqueil animal qu
te mans i cap i no té peus ni
cames?

Què's lo que només s'aguanta
dret quant corr o caminal?

QUADRAT

Susitar seguts punts de
manera que sumis de dalt
baix i de dreta a esquerra su-
min 13 sense haver-hi cap nú-
mere més alt que 6.

Les solucions al n° qui va.

SOLUCIONS a les endevi- nayes del número passat.

1 Un es. 2 Un bunyol
3 Es sol. 4 Una gerra

A SA FUGA

Sa riquesa que jo tene
tota me cap dins sa mà:
papé per fé testament
i un rosari per resú.

A LES SEMBLANCES

En que té braques.
En que té eàlig.
En que té rodes.

DECIMA DESBARATADA

Un caragol de carrees
tot vestit de fils d'aranya
gonyá a docents someres
i an es campeón d'Espanya.
I un porc dins un calsati
segut demunt un capell
va edificá un castell
damunt s'are d'en Martí
quaat es sol nava a s'arri
vestit de plomes d'ausell.

PIROTÉCNIA

Nuevos programas para Fuegos ARTIFICIALES propios para fiestas particulares, de barrio, jardines etc, etc.

Novedad en FUEGOS ELÉCTRICOS de gran esplendor y uñas de fuego plateado y dorado.

FUEGOS JAPONESSES=COHETES REALES con cabellera

Cohetes de honor=Cohetes eléctricos=Cohetes escondidos=Cohetes reales con lluvia dorada y plateada,

Dirección=16-Taulera Artà

ESPINOZA

Obra de radiotelefonía

La casa Lluís Gili de Barcelona acaba de publicar una obra de gran interés pels qui tenen gust amb aparells de radiotelefonía i és:

*Colección de montajes por C. Treyse
amb 141 figures—Son preu és 4: pts.*

Reservat per en

Guillom Bujosa (a) Ganancia

Prest sortida l'annunci

Altres obres noves

FLOR DEL CLAUSTRO

*o vida de Sor Maria Catalina de la Presentación
Preu 1'50 pts.*

Lj GENT DE SELDWILA Novela original d'en Gottfried Keller traduïda per Carles Riba. Preu 3'50.

Reposteria y Pasteleria Práctica 0'75

Sigue tu estrellal P. Fierro 2'25

—El Criterio, Balmes 3'50

Notícies històrico-topogràfiques de la illa de Mallorca por

J. M. Bover rústica 2'50

Carta histórica-artística sobre la Lonja de Mallorca 2'50

La Perla de Alcúdia, Novela histórica por J. Reinés 3'00

Llibre dels adolescents per l'Ivon l'Escop 3'00

Llibre de les dones 4'00

Kempis, edició catalana tela 2'50

SERVICIO DE CARRUAJES

BARTOLOMÉ FLAQUER

(A) MANGOL

A todas las llegadas del Ferrocarril hay coche que parte directo para Capdepera y Cala Ratjada de estos puntos sale otro para todas las salidas de tren.

También coches disponibles para las Cuevas y viajes extraordinarios.

DIRECCIÓN: ANGULO, 1.

Automòvils de lloguer DELS GERMANS

SARD (A) TERRES

A cada arribada de tren van a l'Estació.
Tenen servici combinat amb el Ferrocarril.

Escursions a Ses Covetes, Cala Ratjada i demés punts de Mallorca a preus convenguts.

DIRIGIRSE:

Carre d'En Pitxol n.º 8. | ARTA.
Id Son Servera n.º 29 | ARTA.

Fonda Randa de Esteva

TOTS ELS QUI HI POSEN QUEDEN
CONTENTS DEL SEU SERVICI ESMERA-
DÍSSIM I DE SA NETEDAD.

Te auto a disposició de sa clientela
arré de Palma, 48—ARTA

Grandes Almacenes
San José

D.B.

Vda. Ignacio Figuerola

- I -

I HOY, COMO NADIE!

detalla en precios, esta casa, todas las

GRANDES NOVEDADES

Únicos almacenes que tienen en grandes existencias

TODO LO QUE SE REQUIERE PARA

VESTIR Y CALZAR

y que venden más barato que nadie.

Teléfono 217 | Preços B.I.

ESTA CASA NO TIENE SUCURSALES

¿VOLEU ESTAR BEN SERVTS? I EN JAUME PICO

(A) ROTCHET

te una Agencia entre Artá i Palma i hei
va cada dia.

Serveix amb prontitud i seguretat tota
classe d'encàrregos.

Direcció a Palma: Harina 38. An es cos-
tat des Centro Farmacèutic.

Artá: Palma n.º 3.

ALMACENES MATÓNS

DE

RAFAEL FELIU BLANES

CALLE DE JAIME II n.º 39 al 49

Palma de Mallorca

SASTRERIA PARA SEÑORA

Y CABALLERO

ARTICULOS Y NOVEDADES

PARA VESTIR DE TODAS CLASES

Disponible

Ensaïmades i panets

En Hoc se troben millós que a la

PANADERIA Victoria ES FORN NOU

Miquel Roca Castell

A sa botiga hei trobareu sempre pans
panets, galletes, biscuits, rollets, i tota
casta de pasticeria.

TAMBE SE SERVEIX a DOMICILI

Netedat, prontitud i economia

DESPAIG:

Carrer de Palma 3 bis. ARTA

Si voleu menjar bo i llegíssim

Oli d'oliva

dirigu-vos a

D. JUSEP PIÑA

Quatre Cantons, 8-ARTA

Te olis de primera i segona classes a
preus acomodats.

Serveix barrals de 16 litres a domicili.

VENTES EN GROS I AL DETALL

AGENCIA DE ARTA A PALMA

I VICEVERSA

D.E.

ANTONI GILI (A) COMUNA

Y

B.ME. FLAQUER (A) MANGOL

SERVICI DIARI EN PRONTITUT I ECONOMIA

DE PREUS

ENCARREGS A DOMICILI

Palma -- Banc de S'oli, 24.
DIRECCIO Artá--Can Mangol, Angulo 1.

-- Can Comuna--Pontarró 36.

CAFÉ SENSE MESTRANS

de varies classes i preus

SEN TORRA CADA DIA

Vnta en la botiga d'comestibles d'en

JAUME CABRER

C. ANTONI BLANES